

30.1.2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά 2541/2013 του Alberto Ruiz Gonzalez, ισπανικής ιθαγένειας, σχετικά με τις επιπτώσεις του δόγματος Parot στην Ισπανία και με τον ισπανικό Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Περίληψη της αναφοράς

Ο αναφέρων ζητεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να διασφαλίσει ότι κατά τη μη εφαρμογή του «δόγματος Parot» στην Ισπανία, βάσει της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ιουλίου 2012 που ορίζει ότι το εν λόγω δόγμα παραβιάζει τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, λαμβάνεται υπόψη η φύση του εγκλήματος που διαπράχθηκε, ιδίως σε περιπτώσεις βιασμού ή/και σεξουαλικής επίθεσης. Ο υπογράφων ζητεί οι κατάδικοι που αποφυλακίζονται σε αυτές τις περιπτώσεις να υποχρεούνται να φορούν μόνιμα περιβραχιόνια με GPS, τουλάχιστον μέχρι να εκπληρωθούν ορισμένα κριτήρια (τρία για την ακρίβεια). Σημειώνεται εδώ ότι το «δόγμα Parot» εγκρίθηκε για πρώτη φορά από το Ανώτατο Δικαστήριο της Ισπανίας το 2006 με στόχο να περιορίσει το δικαίωμα πρόωρης αποφυλάκισης και άλλα δικαιώματα των φυλακισμένων της ETA. Το δόγμα διασφάλιζε ότι η έκπτωση της ποινής φυλάκισης σε αντάλλαγμα για την εργασία στη φυλακή θα υπολογιζόταν με βάση τη συνολική ποινή και όχι το όριο των 30 ετών φυλάκισης δυνάμει της ισπανικής νομοθεσίας. Παρότι, σύμφωνα με απόφαση της 8ης Μαρτίου 1994, η μέγιστη ποινή φυλάκισης των 30 ετών που προβλέπεται στο άρθρο 70 του Ποινικού Κώδικα του 1973 λειτουργεί ως «νέα και αυτόνομη ποινή, στην οποία εφαρμόζεται η έκπτωση της ποινής φυλάκισης που προβλέπεται από τον νόμο», το Ανώτατο Δικαστήριο άλλαξε στάση με απόφασή του στις 28 Φεβρουαρίου 2006 και εισήγαγε το αποκαλούμενο «δόγμα Parot», βάσει του οποίου η έκπτωση της ποινής φυλάκισης έπρεπε να εφαρμόζεται σε κάθε ποινή ξεχωριστά και όχι στη μέγιστη ποινή των 30 ετών.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 24 Οκτωβρίου 2014. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216, παράγραφος 6, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 30 Ιανουαρίου 2015

Η Επιτροπή δεν διαθέτει αρμοδιότητες παρέμβασης στην καθημερινή διαχείριση των δικαστικών συστημάτων των μεμονωμένων κρατών μελών. Βάσει της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή μπορεί να παρεμβαίνει μόνο σε περίπτωση κατά την οποία τίθεται ζήτημα δικαίου της ΕΕ.

Μέχρι στιγμής, δεν υπάρχει νομοθεσία της ΕΕ σχετικά τους όρους για τη χορήγηση πρόωρης αποφυλάκισης ή άλλων ωφελημάτων στους φυλακισμένους στα κράτη μέλη. Για το λόγο αυτό, δεν είναι δυνατό για την Επιτροπή να δώσει συνέχεια στο παρόν θέμα.

Συμπέρασμα

Όπως έχουν τα πράγματα αυτή τη στιγμή, δεν υφίστανται ακόμη ευρωπαϊκοί κανόνες που θα ίσχυαν στην προκείμενη περίπτωση. Ελλείψει σχετικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας, η διοίκηση της ποινικής δικαιοσύνης και των σωφρονιστικών ιδρυμάτων υπάγεται στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών. Για τον λόγο αυτόν, η Επιτροπή δεν μπορεί να δώσει συνέχεια στο συγκεκριμένο θέμα.